

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.7.2004
KOM(2004) 532 endelig

2004/0183 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om indførelse af standarder for human fældefangst for visse dyrearter

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

INDFRIELSE AF TILSAGN OG FORPLIGTELSE I MEDFØR AF AFTALEN

1. INDLEDNING

Fællesskabet traf i 1998 afgørelse om at indgå to internationale aftaler om fastsættelse af standarder for human fældefangst på internationalt plan.

Den første aftale blev indgået med Canada og Den Russiske Føderation og blev godkendt ved Rådets afgørelse 98/142/EF af 26. januar 1998¹ (i det følgende benævnt "aftalen").

Den anden aftale vedrører Amerikas Forenede Stater og foreligger i form af et protokollat. Denne aftale blev godkendt ved Rådets afgørelse 98/487/EF af 13. juli 1998².

Fællesskabet skal nu indfri de forpligtelser, der følger af disse aftaler.

Af klarhedsgrunde henvises der i det følgende kun til den førstnævnte aftale, da denne er den mest detaljerede af de to tekster. Overenskomsten med USA er i det væsentlige lig med aftalen med Den Russiske Føderation og Canada.

Til grund for aftalen lå ønsket om at nå til enighed om internationale standarder for human fældefangst og undgå handelstvister med de vigtigste internationale skindeksportører.

I afventning af aftalens ikrafttræden, som kræver Den Russiske Føderations ratifikation, er den siden juni 1999 blevet anvendt på midlertidigt grundlag mellem Fællesskabet og Canada.

2. AFTALEN

Aftalen om internationale standarder for human fældefangst består af 17 artikler og 4 bilag. Aftalens mål er at udarbejde standarder for humane fældefangstmetoder, at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem parterne med henblik på gennemførelse og udvikling af disse standarder og at fremme handelen mellem parterne. Formålet med standarder for human fældefangst er at sikre dyr, der fanges i fælde, et tilstrækkeligt velfærdsniveau og at højne dette yderligere.

Med hensyn til nærværende forslag kan følgende bemærkes vedrørende aftalen.

Ifølge aftalen skal parterne forbyde anvendelse af alle fastholdende og dræbende fælde, som ikke opfylder de humane fældefangststandarder. Forbuddet gælder de 19³ dyrearter⁴, der er opført i aftalens bilag I, og skal indføres efter den aftalte tidsplan.

¹ Rådets afgørelse 98/142/EF af 26. januar 1998 om undertegnelse og indgåelse af aftalen om internationale standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den russiske Føderation samt af det godkendte protokollat mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab om undertegnelse af nævnte aftale (EFT L 42 af 14.2.1998, s. 40).

² Rådets afgørelse 98/487/EF af 13. juli 1998 om indgåelse af den internationale aftale i form af et godkendt protokollat mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om standarder for human fældefangst (EFT L 219 af 7.8.1998, s. 24).

³ I løbet af forhandlingerne blev antallet af dyrearter i bilag I, del II, forhøjet fra 13 til 19 efter anmodning fra de andre parter, som ønskede, at aftalen omfattede et større antal europæiske arter.

Fældefangstmetoderne skal derfor afprøves i overensstemmelse med de fastsatte standarder, så de fangne dyr sikres et tilstrækkeligt velfærdsniveau. Dette indebærer, at der fastsættes passende procedurer for certificering af afprøvede fælder. Aftalen gælder alle dræbende og fastholdende mekaniske fangstanordninger (fælder), der anvendes til fangst af de listede 19 vildtlevende terrestriske eller semiakvatiske pattedyr med henblik på forvaltning af vildtbestanden (herunder bekæmpelse af skadedyr), tilvejebringelse af skind eller kød og indfangning af pattedyr i bevaringsøjemed.

De vigtigste forpligtelser for parterne er anført i aftalens artikel 7. I denne artikel hedder det, at der skal indføres passende procedurer for certificering af fælder i overensstemmelse med standarderne, og at de kompetente myndigheder skal sikre, at fældefangstmetoder, der anvendes på deres territorier, er i overensstemmelse med standarderne. Tidsplanen i bilag I angiver fristerne for opfyldelse af disse forpligtelser. Ifølge denne plan skal parterne sikre, at fastholdende fældefangstmetoder - inden tre til fem år efter aftalens ikrafttræden, afhængigt af afprøvningsprioriteterne og adgangen til afprøvningsfaciliteter - afprøves til påvisning af deres overensstemmelse med de humane standarder for fældefangst og certificeres. For dræbende fældefangstmetoder er fristen fem år efter aftalens ikrafttræden. Anvendelse af ikke-certificerede fælder skal forbydes senest tre år efter udløbet af de ovennævnte frister.

Aftaleparterne skal fremme forskning med sigte på videreudvikling af standarderne og nyvurdere og ajourføre aftalens bilag I. Ifølge aftalen skal parterne forbedre det videnskabelige grundlag for vurdering af fangne dyrs velfærd (f.eks. særlige parametre, der skal undersøges). Hver part skal derfor fremme yderligere forskning i følgende arter: *Ondata zibethicus* (bisamrotte) - Det Europæiske Fællesskab, *Procyon lotor* - Canada, *Martes zibellina* - Den Russiske Føderation. Kommissionen har indfriet denne forpligtelse ved at bestille en undersøgelse af bisamrotten. Slutrapporten blev forelagt i juni 2003 og indeholder oplysninger om vurderingen af de adfærdsmæssige og fysiologiske parametre (f.eks. hjertefrekvens) hos fangne bisamrotter.

De fire bilag til aftalen indeholder humane standarder for fældefangst, listen over de pågældende dyrearter, tidsplanen for gennemførelsen, retningslinjer for afprøvning af fælder og forskning med henblik på videreudvikling af fældefangstmetoder, forskningsprogrammer, der tager sigte på at udvide rammerne for standarderne, bestemmelser vedrørende voldgiftsretten samt parternes erklæringer.

I "Erklæringen fra Det Europæiske Fællesskab" hedder det, at Fællesskabet "ikke vil træffe foranstaltninger til at gennemføre Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 i det tidsrum, de andre parter med rimelighed behøver til at ratificere denne aftale og, efter ratifikationen, så længe aftalen forbliver i kraft og anvendes i henhold til bestemmelserne heri".

⁴	Canis latrans, præriedulv	Martes Americana, mår
	Felix rufus, rødlos	
	Martes pennant, fiskemår	Ondata zibethicus, bisamrotte
	Procyon lotor, vaskebjørn	Martes zibellina, zobel
	Mustela erminea, hermelin	Lynx lynx, los (europæisk)
	Lynx canadensis, los (nordamerikansk)	Meles meles, grævling (europæisk)
	Taxidea taxus, grævling (nordamerikansk)	Canis lupus, ulv
	Nyctereutes procyonoides, mårhund	Castor fiber, bæver (europæisk)
	Castor canadensis, bæver (nordamerikansk)	Lutra lutra, odder (europæisk)
	Lutra canadensis, odder (nordamerikansk)	Martes martes, skovmår

Der er på Kommissionens vegne blevet gennemført en undersøgelse⁵ af, hvordan aftalens forpligtelser allerede er indfriet gennem den gældende lovgivning i medlemsstaterne. Ifølge de indhentede oplysninger finder fældefangst i medlemsstaterne sædvanligvis sted med henblik på bekæmpelse af skadedyr, eller fordi dyrene ødelægger afgrøder, beskadiger ejendom, er sygdomsbærere, truer vildtbestanden eller forårsager oversvømmelser. I 4 medlemsstater forekommer det endvidere, at nogle arter fanges i fælder på grund af deres skind. Generelt må det siges, at medlemsstaterne endnu ikke har tilpasset deres lovgivning i overensstemmelse med aftalen. Der er indbyrdes afvigelser i medlemsstaternes lovgivning om fældefangst på nationalt og/eller regionalt plan. Det er derfor nødvendigt at harmonisere lovgivningen, så Fællesskabet kan opfylde sine internationale forpligtelser efter aftalen. Interessenter, eksperter og NGO'er er blevet hørt. Der er ved udarbejdelsen af dette forslag taget hensyn til deres udtalelser om bl.a. afprøvning af fældefangstmetoder og certificeringsproceduren. Man har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt at acceptere anmodninger om oprettelse af centraliserede EU-afprøvningsfaciliteter eller om EU-støtte til afprøvning af fælder.

3. FORHOLDET MELLEM DEN GÆLDENDE LOVGIVNING OG DIREKTIVUDKASTET

I Fællesskabet er anvendelse af alle rævesakse forbudt i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 af 4. november 1991 om forbud mod anvendelse af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst⁶. Forbudet findes i forordningens artikel 2.

Endvidere forbyder forordningens artikel 3, stk. 1, udtrykkeligt indførsel i Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af 13 listede vilde dyrearter. Dog er indførsel tilladt fra tredjelande, som i deres lovgivning eller administrative bestemmelser forbyder brug af rævesakse, eller fra tredjelande, der, hvad disse 13 dyrearter angår, kræver anvendelse af internationalt vedtagne standarder for human fældefangst.

Ifølge aftalen (især artikel 5) kan Fællesskabet opretholde dette generelle forbud. Selv efter vedtagelsen af det nye direktiv vil anvendelse af alle rævesakse, også selv om de opfylder humane fældefangststandarder, derfor fortsat være forbudt i Fællesskabet.

I praksis vil det nye direktiv derfor kun gælde for andre fælder end rævesakse, som producenterne ønsker betragtet som "humane". Hvad angår andre dyrearter end de 19, der er nævnt i bilagene til aftalen, vil anvendelse af fælder, bortset fra rævesakse, som ikke opfylder de humane fældefangststandarder, fortsat være mulig, hvis de er i overensstemmelse med anden fællesskabslovgivning.

Forslaget gennemfører aftalens miljødél og er, hvad anvendelsesområde og indhold angår, begrænset til, hvad der kræves, for at Det Europæiske Fællesskab kan opfylde sine internationale forpligtelser ved at sørge for, at de vedtagne humane fangststandarder overholdes.

⁵ 'Evaluation of the situation in the Member States as a technical support for the preparation of the implementation of the Agreement' udført af FACE (*Federation of Associations for Hunting and Conservation of the EU*) i 1999-2000.

⁶ Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91, EFT L 308 af 9.11.1991, s. 1

Forslaget tager ikke sigte på at harmonisere alle de tekniske krav i tilknytning til salg og markedsføring af fælder. Formålet er kun at forbyde anvendelsen af "inhumane" fælder til fangst af dyr, der tilhører de listede arter.

Aftalens handelsrelaterede dele om fremme af international handel med skindprodukter fra dyr, der er fanget i fælder, og som er omfattet af aftalen, vil blive gennemført ved en ændring af bilaget til forordning (EØF) nr. 3254/91, hvorved antallet af de opførte dyrearter øges fra 13 til 19.

4. DIREKTIVUDKASTET

Retsgrundlag og betragtninger

Aftalen foreslås gennemført ved et direktiv. Denne fremgangsmåde er i tråd med proportionalitetsprincippet. Et direktiv giver tilstrækkelig fleksibilitet til, at der kan tages højde for forskelligartede situationer, således at medlemsstaternes nationale og regionale bestemmelser kan lettere tilpasses. Endvidere er de fleste af aftalens forpligtelser udformet på en fleksibel måde og kan nemmere indarbejdes i et direktiv end i en forordning .

Artikel 175 er valgt som retsgrundlag for dette forslag, ud fra den betragtning, at direktivets sigte er at spille en væsentlig rolle for beskyttelse og bevaring af vildtlevende dyrearter ved at sikre et højt beskyttelsesniveau, når det drejer sig om de fangne dyrs velfærd. Formålet med forslaget er gennemførelse i Fællesskabet af internationalt vedtagne humane fældefangststandarder, der kan bidrage til, fremme og øge dyrevelfærd og artsbeskyttelse ved at skåne de fangne dyr for unødigt lidelse og smerte.

Direktivet sigter ikke mod at fratage medlemsstaterne muligheden for i fremtiden at opretholde eller indføre strengere foranstaltninger vedrørende fældefangst og jagt. F.eks. kunne medlemsstaterne ønske at anvende humane fældefangststandarder til andre arter end de ovennævnte 19.

Artikel 175 er derfor et passende retsgrundlag, da det giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage strengere regler i medfør af artikel 176, forudsat at disse regler er forenelige med traktaten, herunder navnlig dens regler om frie varebevægelser.

Den dispositive del

Forslagets artikel 1 vedrører direktivets emne og anvendelsesområde. Direktivet fastsætter således humane fældefangststandarder, krav til fældefangstmetoder, tekniske bestemmelser vedrørende afprøvning af fældefangstmetoder og certificering af fælder til fangst af visse vildtlevende dyrearter og omfatter fælder, der anvendes til fangst af de i bilag I opførte vilde pattedyr med henblik på forvaltning af vildtbestanden, bekæmpelse af skadedyr, indfangning af pattedyr i bevaringsøjemed og tilvejebringelse af skind eller kød.

Forslagets artikel 2 indeholder definitioner på de udtryk, der bruges i den dispositive del.

Ifølge artikel 3 skal medlemsstaterne udpege kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af direktivet.

Artikel 4 opstiller betingelserne for den generelle anvendelse af fælder. Efter den 1. januar 2009 kan kun certificerede fælder anvendes til fangst af de 19 listede dyrearter. Endvidere opstilles princippet om, at fælder, der er certificeret i tredjelande, må anvendes i Fællesskabet.

Ifølge artikel 5 skal medlemsstaterne sikre, at der fra den 1. januar 2012 ikke anvendes fældefangstmetoder, der ikke opfylder de humane fældefangststandarder. Stk. 2 og 3 opstiller kriterierne for humane fastholdende og dræbende fældefangstmetoder.

Artikel 6 indeholder undtagelserne fra de generelle forpligtelser i artikel 4, stk. 1, og artikel 5. Der kan således meddeles undtagelse fra sag til sag til nærmere angivne formål, som f.eks. hensynet til folkesundhed og sikkerhed; beskyttelse af offentlig og privat ejendom; forskning, uddannelse, genoprettelse af bestanden, genudsætning, avl og beskyttelse af dyr og planter, så vel som anvendelse af traditionelle fælder af træ, der er afgørende for bevaring af de indfødte samfunds kulturarv. Anvendelse af en fælde kan også tillades midlertidigt i afventning af resultaterne af forskning i alternative fælder. Endelig kan medlemsstaterne tillade enkeltpersoner at bygge og anvende fælder, hvis udformning er godkendt af de kompetente myndigheder. Sådanne fælder, der bygges af enkeltpersoner, skal være simple, hjemmelavede fælder til privat brug. Da det af praktiske grunde ikke er muligt at anvende det certificeringssystem og alle de afprøvningskrav, som en industriel fremstiller skal opfylde, skal den kompetente myndighed i en medlemsstat, der ønsker at tillade sådanne fælder, godkende den generelle udformning af de pågældende fælder og træffe de nødvendige foranstaltninger hertil inden for rammerne af vedkommendes håndhævelsessystem. Det er ikke på dette stadium muligt at definere, hvordan en passende udformning for alle hjemmelavede fælder skal være. Den kompetente myndighed bør imidlertid afprøve sådanne fælder på grundlag af de fastsatte humane fældefangststandarder, uden dog at anvende de formelle afprøvnings- og certificeringsprocedurer.

Forslagets artikel 7 vedrører certificering af fælder, når fælderne og fældefangstmetoderne er blevet afprøvet til påvisning af, at de er i overensstemmelse med de humane standarder for fældefangst. Dette betyder, at medlemsstaterne skal sikre, at kun fælder og fældefangstmetoder, som er blevet afprøvet til påvisning af deres overensstemmelse med humane fældefangstmetoder, certificeres. Det er medlemsstaternes kompetente myndigheder, der har ansvaret for at udstede et standardcertifikat for disse fælder, hvori der i givet fald er anført særlige betingelser og restriktioner for anvendelse af de pågældende fælder.

Da et sådant standardcertifikat vil bidrage til harmonisering af certificeringsprocedurerne og fremme gensidig anerkendelse, vil der blive udarbejdet et standardcertifikat på grundlag af artikel 14.

Ifølge artikel 8 skal medlemsstaterne sikre, at pelsjægerne er kompetente og sidder inde med den fornødne viden eller modtager den fornødne oplæring.

I artikel 9, der vedrører fremstillerne, hedder det, at medlemsstaterne skal forpligte fremstillerne til at mærke certificerede fælder og forsyne dem med anvisning i korrekt opsætning, sikker drift og vedligeholdelse.

Ifølge artikel 10 skal medlemsstaterne fremme forskning med sigte på at forbedre og udbrede anvendelsen af humane fældefangststandarder af hensyn til de fangne dyrs velfærd. Dette fratager ikke Kommissionen for dens ansvar for også at fremme denne forskning.

Artikel 11 indeholder standardbestemmelsen om sanktioner.

Artikel 12 indeholder bestemmelser om informationsudveksling mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal også sørge for, at offentligheden gøres opmærksom på de foranstaltninger, der træffes i medfør af direktivet.

I artikel 13 hedder det, at Kommissionen skal bistås af udvalget i artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed⁷, idet udvalget fungerer som forskriftsudvalg. Udvalget skal bistå med direktivets gennemførelse og vedtagelse af tekniske ændringer til dets bilag. Det foreslås, at videnskabelige og tekniske oplysninger om standarderne og afprøvningsbestemmelserne i bilagene skal gennemgås af udvalget. Det forventes også, at udvalget vil afgive udtalelser om certificering og forskning, der tager sigte på at forbedre standarderne. Det skal også bistå med forberedelsen af møder i aftalens Fælles Forvaltningskomité.

Artikel 14 indeholder bestemmelser om gennemførelsesforanstaltninger og ændringer. Her hedder det, at Kommissionen, efter udvalgsproceduren, skal fastlægge betingelserne og kriterierne for underretning, udveksling af oplysninger og udformningen af et standardcertifikat. Endvidere hedder det, at Kommissionen om nødvendigt skal ændre direktivets bilag efter udvalgsproceduren.

Ifølge artikel 15 kan medlemsstaterne opretholde eller indføre strengere bestemmelser.

Artikel 16 indeholder bestemmelser om gennemførelsen. Her fastsættes fristen, som er den 31. december 2005.

Artikel 17 indeholder bestemmelsen om direktivets ikrafttræden.

Artikel 18 indeholder standardbestemmelsen om adressaterne for direktivet.

De fire bilag indeholder listen over de pågældende dyrearter (bilag I), de humane fældefangststandarder (bilag II), tekniske bestemmelser om afprøvning af fældefangstmetoder (bilag III) og bestemmelser vedrørende forskning (bilag IV).

5. KONSEKVENSER

Hvad konsekvensvurderingsprocessen angår, besluttede Kommissionen i november 2002, i forbindelse med vedtagelsen af sit lovgivnings- og arbejdsprogram for 2003, at den ikke ville medtage dette forslag i listen over forslag, som kræver en udvidet konsekvensanalyse. Det skal endvidere bemærkes, at konsekvensvurderingen generelt anvendes som et middel til at forbedre kvaliteten af og sammenhængen i udviklingen af politikker. I dette tilfælde har Rådet imidlertid allerede indgået aftalen og godkendt den foreslåede politik. Der er derfor ikke foretaget nogen konsekvensvurdering af dette forslag.

Dette direktiv har ingen finansielle virkninger for Fællesskabets budget. Aftalens krav om afprøvning og certificering af fælder vil imidlertid have økonomiske konsekvenser. Endvidere kan omkostningerne ved udskiftning af fælder, som ikke er certificeret, også være et vigtigt element. Det er vanskeligt at beregne omkostningerne, da de vil afhænge af målarten. F.eks. er afprøvning i marken af en fældefangstmetode til en almindeligt forekommende dyreart mindre tidkrævende end for en mere fældesky art. Ifølge et omtrentligt skøn vil afprøvning af en fældefangstmetode efter standarderne for en given dyreart kunne koste 30.000-100.000 Euro alt efter fældetype og den pågældende dyrearts type og art.

⁷ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

Da der er tale om relativt beskedne omkostninger, foreslås det, at fordelingen heraf overlades til medlemsstaterne. På dette punkt står flere muligheder åbne for medlemsstaterne, hver med sine fordele og ulemper. Omkostningerne vil således kunne betales af fremstillerne af fælder, medlemsstaterne og brugerne af fælder. Skal fremstillerne betale omkostningerne, kan det ventes, at kun almindeligt brugte fælder vil blive indgivet til afprøvning, fordi fremstillerne i så fald kan være rimeligt sikre på at få dækket deres omkostninger. Der vil være risiko for, at disse fælder vil være mindre humane end nyudviklede fælder. Dette vil kunne medføre, at der ikke findes certificerede fælder for visse arter, og at der ikke vil være nogen garanti for, at der udvikles fælder ifølge de strengeste standarder. Er fældefangst ikke mulig, vil andre metoder, som f.eks. gift, kunne bruges som bekæmpelsesmiddel, og dette medfører lidelser for de pågældende dyr og kan skade miljøet. Manglende mulighed for fældefangst ville endvidere kunne føre til tab af biodiversitet og skader forårsaget af oversvømmelser (bekæmpelse af bisamrotter). Hvad angår afprøvning af fældefangstmetoder og certificering af fælder, levner forslaget tilstrækkeligt råderum til, at sådanne potentielt negative følger kan undgås. Imidlertid kan det blive nødvendigt at tage finansieringsordningerne op til revision i lyset af erfaringerne med direktivets gennemførelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om indførelse af standarder for human fældefangst for visse dyrearter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁸,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁰,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 1998 godkendte Fællesskabet to aftaler om internationale standarder for human fældefangst ved Rådets afgørelse 98/142/EF af 26. januar 1998 om undertegnelse og indgåelse af aftalen om internationale standarder for human fældefangst mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den russiske Føderation samt af det godkendte protokollat mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab om undertegnelse af nævnte aftale¹², og ved Rådets afgørelse 98/487/EF af 13. juli 1998 om indgåelse af den internationale aftale i form af et godkendt protokollat mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om standarder for human fældefangst¹³. De tilsagn og forpligtelser, der følger af disse aftaler, bør derfor indfries.
- (2) Formålet med aftalerne er ikke blot at sikre, at de internationale standarder for human fældefangst overholdes, hvad fældernes tekniske egenskaber angår, men også at de metoder, der anvendes til fældefangst af de nitten berørte arter, er i overensstemmelse med disse standarder. Endvidere medfører standarderne for human fældefangst, at pelsjægerne skal have særlig oplæring.

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹² EFT L 42 af 14.2.1998, s. 40.

¹³ EFT L 219 af 7.8.1998, s. 24.

- (3) Da humane fælder skal være selektive, effektive og i overensstemmelse med de relevante krav om sikkerhed for mennesker, vil anvendelsen af disse internationalt vedtagne standarder for human fældefangst forbedre de fangne dyrs velfærd og dermed bidrage til beskyttelsen af vilde dyrearter både i og uden for Fællesskabet. Et tilstrækkeligt velfærdsniveau for vilde dyr, der fanges i fælder med henblik på forvaltning af vildtbestanden og i bevaringsøjemed, vil kunne bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger. Herigennem vil Fællesskabet bidrage til en fornuftig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme foranstaltninger på internationalt plan til løsning af globale miljøproblemer.
- (4) For at de humane fældefangstmetoder kan anvendes effektivt, er det ikke blot nødvendigt, at fælderne certificeres i overensstemmelse med standarderne for human fældefangst, men også at de håndteres af kvalificerede jægere i overensstemmelse med disse standarder.
- (5) Certificering af fælder bør være baseret på forudgående afprøvning. Afprøvning og certificering skal ikke nødvendigvis udføres af samme organ eller i samme stat, forudsat at kravene i dette direktiv opfyldes. Certificerede fælder bør være let identificerbare, og der bør være adgang til oplysninger om, hvordan de skal anvendes i overensstemmelse med humane standarder for fældefangst. Efter udløbet af en tilstrækkelig lang frist til afprøvning og certificering bør det omvendt ikke være muligt at anvende ikke-certificerede fælder, medmindre der er givet udtrykkelig tilladelse hertil i almenhedens interesse.
- (6) Forskning med henblik på at forbedre standarderne for human fældefangst bør fremmes.
- (7) Dette direktiv indskrænker ikke strengere fællesskabslovgivning, navnlig Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 af 4. november 1991 om forbud mod anvendelse af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst.¹⁴ Al anvendelse af rævesakse vil derfor fortsat være forbudt i Fællesskabet.
- (8) Dette direktiv indskrænker heller ikke artikel 12 og 15 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter¹⁵.
- (9) For at opfylde det grundlæggende mål med dette direktiv er det, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser for Fællesskabets forpligtelser i medfør af aftalerne om internationale standarder for human fældefangst, som anført i afgørelse 98/142/EF og 98/487/EF. I overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dets mål.

¹⁴ Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91, EFT L 308 af 9.11.1991, s. 1

¹⁵ EFT L 206 af 7.8.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁶ -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter standarder for human fældefangst, krav til fældefangstmetoder, tekniske bestemmelser om afprøvning af fældefangstmetoder og om certificering af fælder til fangst af visse vildtlevende dyrearter.
2. Dette direktiv vedrører fælder, der anvendes til fangst af de i bilag I opførte vilde pattedyr med henblik på forvaltning af vildtbestanden, bekæmpelse af skadedyr, indfangning af pattedyr i bevaringsøjemed og tilvejebringelse af skind eller kød.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. 'fælder': mekaniske fangstanordninger, der er udformet til at dræbe eller fastholde dyr af de i bilag I opførte arter
2. 'fældefangstmetoder': fælder og betingelserne for opsætning heraf, som f.eks. målart, placering, lokkemiddel, lokkemad og de naturlige miljøvilkår
3. 'fastholdende fældefangstmetoder': fælder, der er udformet og som opsættes med henblik på ikke at dræbe, men at begrænse det fangne dyrs bevægelser i en sådan grad, at et menneske kan komme i direkte kontakt med det
4. 'dræbende fældefangstmetoder': fælder, der er udformet og som opsættes med henblik på at dræbe det fangne dyr
5. 'pelsjæger': person, der af den kompetente myndighed i en medlemsstat har fået tilladelse til at anvende fælder til fangst af de i bilag I opførte dyrearter.

¹⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23

Artikel 3

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for gennemførelsen af dette direktiv.
2. Medlemsstaterne meddeler senest den 31. december 2005 Kommissionen de kompetente myndigheders navn og adresse. Kommissionen underretter de andre medlemsstater herom og offentliggør en liste over de kompetente myndigheder i *Den Europæiske Unions Tidende*. Samme procedure anvendes ved eventuelle ændringer i listen over kompetente myndigheder.

Artikel 4

Anvendelse af fælder

1. Fra den 1. januar 2009 sørger medlemsstaterne for, at fælder, der skal anvendes, er i overensstemmelse med de i bilag II anførte standarder for human fældefangst og certificeret som sådanne af de kompetente myndigheder.
2. Medlemsstaterne kan tillade, at fælder, der er certificeret i et tredjeland i overensstemmelse med standarderne for human fældefangst, kan anvendes på deres territorium. Medlemsstaterne skal begrunde eventuelle afslag herpå og skriftligt underrette det pågældende tredjeland og Kommissionen herom.

Artikel 5

Fældefangstmetoder

1. Fra den 1. januar 2012 sørger medlemsstaterne for, at der kun anvendes fældefangstmetoder, der er i overensstemmelse med standarderne for human fældefangst i bilag II.
2. En fastholdende fældefangstmetode anses for at være human, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) antallet af individer af den samme målart, hvorfra dataene er udledt, er mindst 20
 - (b) mindst 80 % af de i litra a) omhandlede dyr udviser ingen af indikatorerne i punkt 2.2 i bilag II.
3. En dræbende fældefangstmetode anses for at være human, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) antallet af individer af den samme målart, hvorfra dataene er udledt, er mindst 12

- (b) mindst 80 % af de i litra a) omhandlede dyr er bevidstløse og følelseløse inden for de i punkt 3.2 i bilag II fastsatte tidsgrænser og forbliver i denne tilstand indtil dødens indtræden.

Artikel 6

Undtagelser

1. De kompetente myndigheder kan på et sag til sag-grundlag meddele undtagelser fra forpligtelserne i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, af nedenstående årsager, forudsat at de pågældende undtagelser ikke anvendes på en måde, der strider mod formålet med dette direktiv:
 - (a) folkesundhed og sikkerhed
 - (b) beskyttelse af offentlig og privat ejendom
 - (c) forskning, uddannelse, genoprettelse af bestanden, genudsætning, avl eller beskyttelse af dyr og planter
 - (d) anvendelse af traditionelle fælder af træ, der er afgørende for bevaring af de indfødte samfunds kulturarv
 - (e) midlertidig anvendelse af en given fælde til visse arter eller under visse miljøforhold, inden for en rimelig frist som fastsat af de kompetente myndigheder, samtidig med at forskningen med henblik på udformning af alternative fælder videreføres
 - (f) tilladelse til, at enkeltpersoner kan bygge og anvende fælder, som er i overensstemmelse med modeller, der er godkendt af de kompetente myndigheder.
2. Undtagelser i medfør af stk. 1 skal ledsages af en skriftlig begrundelse og eventuelle betingelser.
3. Den kompetente myndighed underretter Kommissionen om eventuelle undtagelser, den har meddelt, den skriftlige begrundelse herfor og eventuelle tilknyttede betingelser.

Artikel 7

Certificering

1. Når fælder og de hertil knyttede fangstmetoder er blevet afprøvet og det er påvist, at de er i overensstemmelse med de humane standarder for fældefangst, sørger medlemsstaterne for, at den kompetente myndighed certificerer de pågældende fælder.
2. Medlemsstaterne sørger for, at der udstedes et standardcertifikat for fælder, som er tilladt i medfør af artikel 4, stk. 1.

3. Uden at dette indskrænker nationale forbud mod anvendelse af fælder, anerkendes et standardcertifikat, som den kompetente myndighed i en medlemsstat har udstedt i overensstemmelse med dette direktiv, som et gyldigt certifikat i de andre medlemsstater.
4. Den kompetente myndighed anfører i certifikatet eventuelle særlige betingelser og restriktioner for anvendelse af den pågældende fælde.
5. Inden den kompetente myndighed certificerer en fælde, sørger den for, at det organ, der har ansvaret for afprøvningen, har anvendt de tekniske bestemmelser om afprøvning af fældefangstmetoder i bilag III og har forelagt den kompetente myndighed en rapport i overensstemmelse med samme bilags punkt 1.6.

Artikel 8

Pelsjægere

Medlemsstaterne sørger for, at jægere modtager særlig oplæring i at fange dyr i overensstemmelse med standarderne for human fældefangst, eller at de har tilsvarende praktisk erfaring, kompetence og viden.

Artikel 9

Fremstillere

Medlemsstaterne forpligter fremstillerne til at mærke certificerede fælder og forsyne dem med anvisning i korrekt opsætning, sikker drift og vedligeholdelse.

Artikel 10

Forskning

Medlemsstaterne fremmer forskning med sigte på at forbedre standarderne for human fældefangst og de fangne dyrs velfærd i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag IV.

Artikel 11

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der vedtages på grundlag af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den i artikel 16, stk. 1, anførte dato og meddeler den straks eventuelle efterfølgende ændringer heraf.

Artikel 12

Meddelelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de nødvendige oplysninger til gennemførelse af dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige foranstaltninger træffes til at oplyse offentligheden om de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 338/97¹⁷ (i det følgende benævnt "udvalget").
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til to måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 14

Gennemførelsesforanstaltninger og ændringer

1. Efter proceduren i artikel 13, stk. 2, fastlægger Kommissionen ensartede betingelser og kriterier for:
 - (a) underretning som omhandlet i artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 1
 - (b) meddelelse af oplysninger som omhandlet i artikel 12
 - (c) udformning af et standardcertifikat som omhandlet i artikel 7.

Kommissionen vedtager om nødvendigt yderligere gennemførelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. Ændres bilagene til Aftalen og de godkendte protokollater som omhandlet i afgørelse 98/142/EF og 98/487/EF, ændrer Kommissionen bilagene til dette direktiv i overensstemmelse hermed efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

¹⁷ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

Artikel 15

Forholdet til national ret

Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre strengere bestemmelser end fastsat i dette direktiv med henblik på beskyttelse af dyrearterne i bilag I. De underretter Kommissionen om sådanne foranstaltninger.

Artikel 16

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2005. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel over de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2006.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

LISTE OVER DYREARTER

Standarderne for human fældefangst gælder for følgende dyrearter:

<i>Canis latrans</i>	Prærieulv	<i>Martes americana</i>	Mår
<i>Martes pennanti</i>	Fiskemår	<i>Ondatra zibethicus</i>	Bisamrotte
<i>Procyon lotor</i>	Vaskebjørn	<i>Martes zibellina</i>	Zobel
<i>Mustela erminea</i>	Hermelin	<i>Lynx lynx</i>	Los (europæisk)
<i>Lynx canadensis.</i>	Los (nordamerikansk)	<i>Meles meles</i>	Grævling (europæisk)
<i>Taxidea taxus</i>	Grævling (nordamerikansk)	<i>Canis lupus</i>	Ulv
<i>Castor fiber</i>	Bæver (europæisk)	<i>Castor canadensis</i>	Bæver (nordamerikansk)
<i>Lutra lutra</i>	Odder (europæisk)	<i>Felis rufus</i>	Rødlos
<i>Lutra canadensis.</i>	Odder (nordamerikansk)	<i>Martes martes</i>	Skovmår
<i>Nyctereutes procyonoides</i>	Mårhund		

BILAG II

1. STANDARDER FOR HUMAN FÆLDEFANGST

1.1. Formål

Formålet med standarderne er at sikre dyr, der fanges i fælder, et tilstrækkeligt velfærdsniveau og at højne dette yderligere.

Fældefangstmetoderne skal opfylde kravene i dette direktiv. Samtidig bør der sættes ind på fortsat at forbedre udformningen af fælderne og opsætningen heraf, navnlig således at:

- (a) velfærden for dyr, der fanges i fastholdende fælder, forbedres i fastholdelsestidsrummet
- (b) bevidstløshed og følelseløshed sætter ind hurtigst muligt for dyr, der fanges i dræbende fælder
- (c) fangst af ikke-måldyr minimeres.

1.2. Princip

Ved vurderingen af, om en fældefangstmetode er human, skal det fangne dyrs velfærd vurderes.

1.3. Generelle overvejelser

Dyrevelfærd kan beregnes ved måling af, i hvilken udstrækning dyret har let ved eller svært ved at klare sig i omgivelserne, og i hvilken udstrækning det ikke klarer sig. Da forskellige dyr bruger forskellige metoder til at klare sig i deres omgivelser, bør der anvendes forskellige mål til vurdering af dyrenes velfærd.

Velfærdsindikatorer for dyr, der er fanget i fælder, omfatter fysiologi, kvæstelser og adfærd. Da nogle af disse indikatorer ikke er blevet undersøgt for en række arters vedkommende, vil det være nødvendigt at gennemføre yderligere videnskabelige undersøgelser for efter omstændighederne at opstille tærskelværdier som led i disse standarder.

Velfærd er et vidt begreb, men udtrykket »human« anvendes kun for fældefangstmetoder, der bevarer de pågældende dyrs velfærd på et acceptabelt niveau; det erkendes dog, at der med dræbende fælder i visse situationer vil være et kort tidsrum, hvor velfærdsniveauet kan være ringe.

De tærskelværdier, der er fastsat i standarderne for certificering af fælder, omfatter:

- (a) for fastholdende fælder: det indikatorniveau, ud over hvilket de fangne dyrs velfærd anses for ringe
- (b) for dræbende fælder: den tid der går, indtil bevidstløshed og følelseløshed indtræder, og bevarelse af denne tilstand indtil dyrets død.

2. KRAV TIL FASTHOLDENDE FÆLDEFANGSTMETODER

2.1. Parametre

Vurdering af, om en fastholdende fældefangstmetode opfylder standarderne, skal hvile på en vurdering af velfærden for et dyr, som er fanget i en fælde.

Parametrene skal omfatte de adfærds- og kvæstelsesindikatorer, der er anført i punkt 2.2.

Reaktionsstyrken skal vurderes for hver af disse parametre.

2.2. Indikatorer

Følgende adfærdsmæssige indikatorer anses for at være indikatorer for ringe velfærd hos vilde dyr, der er fanget i fælde:

- (a) dyret bider sig selv på en måde, der medfører svære kvæstelser (selvmutilation)
- (b) usædvanlig ubevægelighed og passivitet.

Følgende kvæstelser anses for at være indikatorer for ringe velfærd hos vilde dyr, der er fanget i fælde:

- (a) knoglebrud
- (b) ledskred nær carpus eller tarsus
- (c) løsrivelse af sene eller ledbånd
- (d) alvorlig knoglehindeafskrabning
- (e) alvorlig ydre blødning eller blødning i indre hulrum
- (f) alvorlig beskadigelse af skeletmuskel
- (g) iskæmi i lem
- (h) brud på blivende tand med blotlæggelse af tandhulen
- (i) beskadigelse af øje, herunder sønderrivelse af hornhinde
- (j) beskadigelse af rygmarv
- (k) alvorlig beskadigelse af indre organ
- (l) beskadigelse af hjertemuskulatur
- (m) amputation
- (n) død.

3. KRAV TIL DRÆBENDE FÆLDEFANGSTMETODER

3.1. Parametre

Tidsrummet, indtil bevidstløshed og følelseløshed indtræder som følge af aflivningsmetoden, bestemmes, og det kontrolleres, om denne tilstand vedvarer indtil dødens indtræden (dvs. indtil irreversibelt hjertestop).

Bevidstløshed og følelseløshed overvåges ved at kontrollere hornhindens og øjenlågenes reflekser eller en hvilken som helst anden passende, videnskabeligt dokumenteret parameter.

Er der behov for yderligere undersøgelser til at fastslå, om en given fældefangstmetode opfylder standarderne, kan der foretages yderligere målinger i form af elektroencefalografi (EEG), visuelt fremkaldt reaktion (*visual evoked response* - VER) og auditivt fremkaldt reaktion (*sound evoked response* - SER).

3.2. Indikatorer og tidsgrænser

Tidsgrænse for tab af hornhinde- og øjenlågsreflekser	Art
45 sekunder	<i>Mustela erminea</i>
120 sekunder	<i>Martes americana</i> , <i>Martes zibellina</i> , <i>Martes martes</i>
300 sekunder *	Alle andre arter i bilag I

* denne tidsgrænse vil blive genvurderet med henblik på at tilpasse den på et art til art-grundlag; målet er at nedsætte 300-sekunders tidsgrænsen til 180 sekunder og fastsætte en frist for gennemførelsen.

BILAG III

1. TEKNISKE BESTEMMELSER VEDRØRENDE AFPRØVNING AF FÆLDEFANGSTMETODER

For at sikre nøjagtighed og pålidelighed skal afprøvning af fældefangstmetoder til påvisning af, at de opfylder kravene i standarderne, følge de generelle principper for god forsøgspraksis.

Udarbejdes der afprøvningsprocedurer inden for rammerne af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), og er disse anvendelige til vurdering af fældefangstmetodernes overensstemmelse med nogle af eller alle kravene i standarderne, kan disse procedurer anvendes.

1.1. Generelle bestemmelser

Prøverne skal gennemføres i overensstemmelse med omfattende undersøgelsesprotokoller.

Fældemekanismens funktion skal afprøves.

Afprøvning af fælder i marken skal udføres med særligt henblik på vurdering af selektivitet. Denne afprøvning kan også anvendes til at indsamle data om fangsteffektivitet og brugersikkerhed.

Fastholdende fælder skal afprøves i indelukke, navnlig til vurdering af adfærdsmæssige og fysiologiske parametre. Dræbende fælder skal afprøves i indelukke, navnlig til påvisning af bevidstløshed.

Ved afprøvning i marken skal fælderne kontrolleres hver dag.

Dræbende fælders effektivitet med hensyn til at gøre måldyret bevidstløst og dræbe det skal afprøves på bevidste, mobile dyr ved målinger i laboratoriet, i et indelukke eller i marken. Fældernes evne til at ramme måldyrene på vitale steder skal vurderes.

Afprøvningsprocedurernes rækkefølge kan varieres til sikring af en så effektiv vurdering af fælderne som muligt.

Fælderne må ikke udsætte brugeren for urimelig fare ved normal brug.

Ved afprøvning af fælder kan en række yderligere forhold i givet fald kontrolleres. Afprøvning i marken kan omfatte undersøgelser af fældefangstens virkninger på både mål- og ikke-målarter.

1.2. Undersøgelsessituationen

Fælden opsættes og anvendes ifølge instrukser fra fremstilleren eller andre.

Ved afprøvning i indelukke anvendes et indelukke, hvor dyrene af målarten har passende omgivelser, hvor de kan bevæge sig frit, skjule sig og så vidt muligt udvise normal adfærd. Det skal være muligt at opsætte fælder og overvåge de fangne dyr. Fælderne sættes i givet fald på en sådan måde, at der kan tages video- og lydoptagelser af hele fangstepisoden.

Ved afprøvning i marken udvælges stederne således, at de er repræsentative for de steder, der vil blive anvendt i praksis. Da fældernes selektivitet og eventuelle negative virkninger for ikke-måldyr er væsentlige årsager til afprøvning i marken, kan det være nødvendigt at udvælge steder til markprøvning på forskellige levesteder, hvor forskellige ikke-måldyr kan ventes at forekomme. Der tages billeder af hver enkelt fælde og dens placering og omgivelser. Fældens identifikationsnummer bør medtages i de fotografiske optagelser før og efter en fangst.

1.3. Undersøgelsespersonale

Personalet skal have passende kvalifikationer og uddannelse.

Personalet skal omfatte mindst én person, der har erfaring med anvendelsen af fælderne, og som er i stand til at fange de i prøven anvendte dyr med fælder, og mindst én person, der har erfaring med hver af metoderne til vurdering af fastholdende fælder, hvad dyrevelfærd angår, og erfaring med metoder til vurdering af dræbende fælder, hvad bevidstløshed angår. F.eks. skal vurdering af adfærdsmæssige reaktioner på fangst i fælde og skyhed over for fælder foretages af en faguddannet person, der er fortrolig med fortolkning af sådanne data.

1.4. Dyr til afprøvning af fælder

Dyr, der anvendes til afprøvning i indelukke, skal være sunde og repræsentative for de dyr, som normalt vil blive fanget i naturen. De anvendte dyr må ikke have tidligere erfaringer med den fældetype, der afprøves.

Forud for afprøvning holdes dyrene under passende forhold og forsynes med tilstrækkeligt foder og vand. Dyrene må ikke holdes under forhold, som i sig selv kan medføre ringe velfærd.

Dyrene tilvænes forsøgsindelukket inden afprøvningens start.

1.5. Observationer

Adfærd

Observationer af dyrenes adfærd foretages af en faguddannet person, der navnlig har kendskab til de pågældende arters etologi.

Skyhed over for fælden kan vurderes ved at fange dyret i en let erkendbar situation og dernæst på ny udsætte dyret for fælden i den relevante situation og vurdere dets adfærd.

Det er vigtigt, at der skelnes mellem reaktioner på yderligere stimuli og reaktioner på selve fælden eller situationen.

Fysiologi

Nogle dyr skal inden afprøvning udstyres med anordninger til fjernregistrering (hjerterefrekvens, åndedrætsfrekvens osv.). Disse anordninger skal placeres tilstrækkelig lang tid inden selve testen, så dyret kan komme sig efter eventuelle forstyrrelser forårsaget af registreringsanordningens placering.

Der skal træffes de videst mulige foranstaltninger til at begrænse mangelfulde eller fejlbehæftede observationer og målinger, bl.a. forårsaget af menneskelig indgriben i forbindelse med prøvetagning.

Udtagning af biologiske prøver (blod, urin, spyt osv.) gøres på tidspunkter, der er relevante i forhold til fangstøjeblikket og de tidsafhængige aspekter ved den parameter, der evalueres. Der kan også indsamles kontroldata fra dyr, der holdes andetsteds under gode betingelser og med henblik på andre aktiviteter, samt udgangsdata inden fældefangsten såvel som visse referencedata efter ekstrem stimulering (f.eks. provokationstest med kortikotropin).

Alle biologiske prøver udtages og opbevares efter bedste viden til sikring af konservering før analysen.

Analysemetoderne bør valideres.

Neurologiske undersøgelser i forbindelse med dræbende fælder, der foretages på grundlag af reflekser (smerte, øjne osv.), kombineret med måling af EEG og/eller VER eller SER, udføres af en sagkyndig person, så der indhentes relevante oplysninger om dyrets bevidsthedstilstand eller aflivningsmetodens effektivitet.

Er dyrene ikke bevidstløse eller følelsesløse inden for den tidsfrist, der er anført i forsøgsprotokollen, aflives de på human vis.

Kvæstelser og patologi

Hvert enkelt forsøgsdyr undersøges omhyggeligt til vurdering af eventuelle kvæstelser. Der bør foretages røntgenundersøgelser til påvisning af mulige knoglebrud.

Der bør foretages yderligere detaljerede patologiske undersøgelser af de døde dyr. Obduktion bør foretages af en erfaren dyrlæge i overensstemmelse med accepteret veterinærmedicinsk undersøgelsespraksis.

De berørte organer og/eller regioner undersøges makroskopisk og i givet fald histologisk.

1.6. Rapport

Undersøgelsesrapporten skal indeholde alle relevante oplysninger om forsøgsplan, -materiale og -metoder samt resultater, herunder navnlig:

- (a) teknisk beskrivelse af fældens udformning, herunder konstruktionsmaterialer
- (b) fremstillers brugsvejledning
- (c) beskrivelse af forsøgssituationen
- (d) vejrforhold, navnlig temperatur og snelagets tykkelse
- (e) forsøgspersonale
- (f) antal dyr og fælder, der er afprøvet i forsøget
- (g) det samlede antal indfangne mål- og ikke-måldyr af hver art og deres relative forekomst i det pågældende område, udtrykt som sjælden, almindeligt forekommende eller hyppigt forekommende
- (h) selektivitet
- (i) oplysninger om eventuelle tegn på, at fælden har ramt eller beskadiget et dyr, som ikke er fanget i fælden
- (j) observationer af adfærd
- (k) værdierne af de målte fysiologiske parametre samt metodologi
- (l) beskrivelse af kvæstelser og obduktion
- (m) tidsrum indtil indtræden af bevidstløshed og følelsesløshed
- (n) statistiske analyser.

BILAG IV

1. FORSKNING

Ved afprøvning af fældefangstsystemer skal visse mål for dyrenes velfærd vurderes. Da man for visse arter endnu ikke har udviklet og anvendt sådanne mål, navnlig supplerende adfærdsmæssige og fysiologiske mål, skal deres anvendelse i standarderne for de pågældende arter efterprøves på grundlag af videnskabelige undersøgelser med sigte på at fastlægge udgangsniveauer, reaktionsområder og andre relevante størrelser.

Mål

Det forskningsarbejde, som fremmes i medfør af artikel 11, skal navnlig tage sigte på at fastlægge de udgangsdata og referencedata, der behøves til at fastsætte tærskelværdier for supplerende parametre, eller på at vurdere betydningen af andre målinger af velfærd, som ikke indgår i afsnit 2.3 i disse standarder, herunder adfærdsmæssige og fysiologiske indikatorer.

Særlige parametre, der skal undersøges

Navnlig følgende parametre skal undersøges:

- (a) adfærdsmæssige reaktioner efter fangst i fælde, herunder skrig eller lignende, ekstrem panik, tidsrum indtil tilbagevenden til normal adfærd efter frigørelse fra fælden samt skyhed. Ved prøvning af skyhed vurderes det, i hvor stor udstrækning et dyr undgår eller yder modstand mod at nærme sig den tidligere erfarede fældefangstsituation
- (b) fysiologiske parametre, herunder hjertefrekvens og arytmier, samt biologiske parametre (analyse af blod, urin eller spyt) afhængig af art, herunder koncentrationen af glukokortikoid, koncentrationen af prolaktin, kreatinkinaseaktivitet, laktatdehydrogenaseniveau (og om muligt isoenzym 5) og beta-endorfinniveau (hvis prøver foreligger).

Reaktionsgraden for de fysiologiske parametre måles på grundlag af grundlæggende og ekstreme niveauer og tidsafhængighed.

Med grundlæggende niveau menes mængde, koncentration eller hastighed for den pågældende fysiologiske variabel, når individet ikke forstyrres af omgivelserne. For fysiologiske variable, som ændrer sig i tidsrum af nogle få sekunder eller minutter, bør dette grundlæggende niveau fastlægges ud fra en given aktivitet, der består i f.eks. at ligge, stå, gå, løbe eller springe. Ved ekstremt niveau menes et niveau, der ligger tæt på det for de pågældende dyr gældende højeste eller mindste niveau. De fysiologiske reaktioner, der anføres nedenfor, vil formodentlig findes hos alle pattedyr, men for hver art, der prøves, bør de grundlæggende og ekstreme niveauer samt ændringsmønstret derfor fastlægges nøjagtigt.

Der er tale om ringe velfærd, hvis målingen af de fysiologiske reaktioner viser, at det målte niveau ligger langt fra det normale niveau, og at varigheden af det målte niveau er betydelig.

Er der behov for yderligere undersøgelser til at fastslå, om en given fældefangstmetode opfylder standarderne, kan der foretages yderligere målinger i form af elektroencefalografi (EEG), visuelt fremkaldt reaktion (VER) og auditivt fremkaldt reaktion (SER).